

{ אז נדברו }

פרשת וארא תשפ"ג | לסדר: "כה אמר ה' בני בכורי ישראל..." | גליון מספר: 589

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם
בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדריים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

ד"ש מהחרמון המושלג והחרמונית הממוגנת מהכפור...

אנחנו נמצאים כעת בתאריך שהוא צומת נדירה שאני מוכרח לנצל אותה... מצד אחד אנחנו לקראת סוף חודש טבת... ומצד שני בשבוע הבא מתחילים מסכת נזיר במסגרת לימוד דף היומי... **תן ניוחש: מה הקשר??** אז כן!!! בהחלט יש קשר!!! חודש טבת מכון כסדר הדגלים כנגד דגל מחנה דן!!! (טבת דן, שבט- אשר, ואדר- נפתלי, וניסן עוברים לדגל מחנה יהודה)

והערך שנקרא **נזירות** הוא נכסי צאן ברזל של שבט דן!!! יהודי קלאסי מכלל ישראל, יכול לעבור את כל ה-120 שנה שלו בלי להיות נזיר אפילו פעם אחת בחיים... (זה אפילו חטא בשבילו) ואילו אצל שבט דן... זה עיקר עבודת ה' שלהם... לדוגמא: בקרבנות הנשיאים, כשנשיא שבט דן מקריב... כל הקרבנות שלו זה מרמזים סביב העניין של נזירות (עיינין מד"ר נשא) גם שמשון משבט דן, כל רוח ה' שמפעמת בו מגיעה מכח הנזירות וכו'...

אז הנה!!! כעת אנו מסיימים את חודש טבת של שבט דן ומיד מתחילים מסכת נזיר... אז אולי כעת זו הזדמנות להבין אחת ולתמיד: מה ה"סיפור" של המושג נזירות?? סו"ס הולכים ללמוד את זה כעת... ואצלנו הנושא הזה מאוד זר ומנוכר... סתם ככה: איך יכול להיות שמצד אחד כתוב על הנזיר דברים נשגבים... קדוש יהיה... נזר אלוקיו על ראשו... ושבט דן לוקחים את זה ללב עד הסוף וזה עיקר עבודת ה' שלהם... ואילו אצל כל יהודי אחר הנושא של נזירות בכלל לא נמצא בלקסיקון... והוא נקרא חוטא... "מאשר חטא על הנפש..." מה הסיפור של נזירות???

העניין הוא כך:

כבר הוזכר כאן לא פעם... ששבט דן הוא הירוד שבשבטים! והוא ירוד לא בגלל שהוא סוג ב'... לא בגלל שהוא ח"ו לא בסדר. אלא בגלל שה' הציב אותו בחזית! התפקיד של דן זה ללכת הכי רחוק... אי שם לכפור של החרמון... הרחק מבית ה'... ושם יש לו התמודדויות יומיומיות מול זוהמת הנחש והוא נלחם!!! ונלחם כמו (דן) גור אריה!!! ויש לו נצחונות גדולים וגם... גם על הדרך יש לו צלקות גבורה כמו כל אריה שמכבד את עצמו... צלקות שמנציחות את הקרבות העזים שעברתי ו... והנה בכל זאת ולמרות הכל אני פה!!! לדן אין את הפריבלגיה להילחם על קמח שנטחן אחר הפסח וגם אין לו תקציב נפשי לצום בשבובי"ם... דן נאבק על המינימום!!! ולכן דן הוא מלשון **דין**!! זה כמו שבקורונה... אף אחד לא קנה בכסף את העליה לתורה... איפה... קודם שיהיה לך בכלל ספר תורה... קודם שיהיה פה תנאים מינימליים לקריאת התורה... לדן אין את הלוקוס **לתוספת** טהרה... הוא עסוק בלהילחם על הידישקייט שלו!!! וכאן... כשנמצאים בכפור של החרמון בחמש מעלות מתחת האפס... כאן יש שכפץ מיוחד שנקרא "חרמונית"!!! זה סוג של מעיל מאוד חם ומבודד כדי לשמור עליך מהכפור... לחרמונית הזו של דן קוראים בשם: **נזירות!!!** היות ודן נמצא בחזית הקפואה ושם הוא כמובן פוגש כל מיני חברים שלא שרדו את הכפור... פעם הם היו איתנו... אבל הם היו נחשלים אחריו... ואז הענן של המערכת פלט אותם... הם נפלטו החוצה מהענן ואז הגיע עמלק והתחיל לזנוב... ויזנוב בך כל הנחשלים אחריו... דן פוגש בצידי הדרך את כל החללים... את הגופות המרוטשות... את המשפחות שהתפרקו מבפנים... הוא גם פוגש את האלו שחיים חיים כפולים... ולדן אין הרבה ברירה... הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין!!! דן חייב את השכפץ של נזירות... אצלו נזירות זה לא רק מסכת בש"ס... אצלו נזירות זה לא נידון האם כן או לא... אצלו מדובר בחרמונית!!! אצלו זה שכפץ הכרחי מול הנתונים שהוא נמצא בהם... הוא פגש מספיק סוטה בקלקולה שאין לו ברירה אלא לעשות שטייגן בנזירות!!! הוא מקבל ע"ע נזירות... והנזירות מכניסה אותו למעטפת שמרנית של קדושה ורוממות!!! ומה שהכי הכי מרומם אותו ומגביה אותו זה האור שבקצה המנהרה ששמור רק לנזירים... כל נזיר יודע שברגע שמסתיימים ימי הנזירות הוא זוכה לעלות לירושלים ולהקריב ג' קרבנות ולגלח וזה נוסך בו כוחות עילאים... הוא מרגיש כל הזמן שהוא **בדרך** לבית המקדש! אם הוא קיבל ע"ע נזירות של מאה יום... אז יש כעת ספירת העומר... ספירה לאחור!!! כל יום שעובר אני מתקדם לקראת הפיסגה!! לקראת יום הגמר שלי!! היום שאני עולה לירושלים לקבל תעודת הצטיינות היישר מהידיים של ה'... בני היקר: היית נזיר!! במשך מאה יום לא שתית יין... לא נהגת בקלות ראש... לא נפלת במעידות רוחניות... כל הכבוד לך...

(אגב: בזמנם שתיית יין זה היה הביטוי הרשמי שמייצג כניסה לסיכון רוחני... כלומר: שתיית יין אצלם זה היה כמו אצלנו חשיפה לאינטרנט... כמו שחשיפה לרשת זה לא בהכרח משהו אסור... הכל תלוי מה וכמה... אז גם שתיית יין... כוס אחת זה מייל בלבד... שתי כוסות זה כבר מוגן... שלוש כוסות זה כבר אויס!!! ונזיר זה אדם שמתנזר ומתרחק מכל סיכון רוחני... שבשביל לקבל את המעטפת הרוחנית הזו הוא היה גם צריך לגדל שערות)

וקובי שלנו עשה את זה ובגדול!!! הוא קיבל על עצמו נזירות... ובגבורת נפש עצומה הוא התנזר מכל סיכון רוחני שעלול להוריד אותו שאולה... והנה... סו"ס הגיע יום מלאות והגיע זמנו ללכת לבית המקדש... להקריב קרבנות ולקבל את התעודה... את התעודה מקבלים בלשכת הנזירים... שם הנזיר נכנס בכבודו של עולם והכהן מגלח אותו... ומשלח שערות תחת הדוד ומבשל ע"ג את בשר האיל. והנה!!! קובי שלנו הגיע למקדש כולו מרוגש עד עמקי נשמתו...

ואז לפתע פיצוץ!!! אל תשאל מה קרה... מאוד לא נעים...

למה באמת אנחנו כאלו טרחנים סרבנים ורגזנים...??

בפרשה שעברה כשמישה רבינו אומר "והן לא יאמינו לו..." הקב"ה נוזף בו: הם מאמינים בני מאמינים... והחושד בכשרים לוקה בגופו ולכן "והנה ידו מצורעת כשלג..." בקיצור: משמע שעם ישראל מאמינים כמו בובה!!! ומשה רבינו "סתם" חושד וסתם "עושה עסק..."

והשאלה זועקת מאליה: וכי זה לא סוד שכבר בבשלח עם ישראל מגיעים למסה ומריבה "על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה'..." זה גם לא סוד שה' כועס ואומר: "וינסו אותי זה עשר פעמים..." "ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלוקים..." ובתהלים: "כי לא האמינו באלוקים ולא בטחו בישועתו..." בקיצור: מתברר שמישה רבינו לא לגמרי טעה... בפרט שכבר בתחילת הפרשה שלנו הקב"ה מתחיל להכין את משה: עם ישראל טרחנים סרבנים ורגזנים... תקבלו על עצמכם שיהיו מקללים אתכם ויהיו מסקלים אתכם באבנים (לשון המדרש) **ואם זה באמת ככה:** אז מה התביעה שהוא חושש שהם לא יאמינו... הרי מתברר שיש דברים בגו? ?

והתשובה היא ככל הנראה כך:

עם ישראל מאמינים בני מאמינים!!! וזה לגמרי לגמרי ככה!!! רק מה? ? למה הם בכל זאת "עושים בעיות"? ? אם הם מאמינים והכל בסדר אז למה הם עדיין טרחנים וסרבנים? ? למה הם כל הזמן מנסים את הקב"ה ושוב מותחים את החבל ושוב? ?

העניין הוא: שהם יודעים הכל אבל הם רוצים לשמוע את זה עוד פעם!!

הם יודעים שה' כל יכול והוא מוכן לעשות בשבילם הכל. אבל יש להם תענוג לשמוע את זה עוד פעם ועוד פעם... ולכן הם שוב ושוב מנסים... שוב עושים ברוגז... שוב ושוב מותחים את החבל... כדי למשש שוב ושוב את הדופק!!! כדי לחוש במוחשיות עד כמה שאבא שבשמים ממשיך לאהוב אותם למרות הכל... בינינו... הוי... כמה אנחנו מכירים את זה מקרוב...

מישהו בא לכבד אותי... אוהבים אותם... בא תדבר אצלנו... ומה אני עונה? ? לא... עזוב... לאף אחד אין כח לשמוע אותי... נו... באמת... בשביל מה אני אומר את זה? ?

כי אני רוצה לשמוע עוד פעם את ה-מה פתאום... מאוד רוצים... ממש מתנתנים עליך... (ואגב: מניסיון, לא תמיד זה עובד... לפעמים הוא מקבל את הסירוב ומשאיר אותך עם לשון בחיך... תזהר...)

זה לחם חוקם היומי של הורים מול הילדים... ילד מושך תשומת לב שלילית... ברוב הפעמים זה בגלל שהוא רוצה לשמוע שאוהבים אותי גם ככה... ילד קטן בועט באבא וצועק תלך... ולמעשה הוא מתחנן: אבא... אל תלך... תפגין לי שאתה איתי גם כשאני בועט בך...

ואיפה רואים את זה בצורה ממש מפורשת? ? בחטא המרגלים!!! עם ישראל בוכים לילה שלם: לא רוצים לעלות לארץ ישראל... לא רוצים... הפגנה... למחרת משה מגיע ומודיע להם: **העונש שלהם יהיה ש"כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם!!** אתם אכן תשארו כאן ולא תעלו לארץ ישראל... רבש"ע: **למה זה נקרא עונש? ?** אדרבה... המחאה הצליחה!!! זה מה שרצינו וזה מה שקרה... לא רצינו לעלות לא"י... והנה משה מודיע שאכן התכנית השתנתה וזהו... אז למה כשעם ישראל שומעים את זה כתוב "ויתאבלו העם מאוד" ? ? **זו הרי שאלה עצומה... נו... ומה התשובה? ?** הוי... באמת... מה אתה לא מבין... מה... נראה לך שבאמת עם ישראל לא רוצים לעלות לא"י? ? לא!!! הם רוצים... בטח שהם רוצים... רק על הדרך הם רוצים עוד כמה נשיות... עוד כמה חיבוקים... הם רוצים לשמוע שוב ושוב שה' אוהב אותם וימשיך לחבק אותם... **דא עקא!!!** שגם ילד שמזמין נשיקה וחיבוק מאבא... יש גבול!! יש גבול לחוצפה!! גם ילד שרוצה לשמוע שאבא איתו בכל מצב... לא יתכן שהוא ירביץ לאבא ויבעט בו כדי לשמוע שאבא אוהב בכל זאת... ואז מה אבא נאלץ לעשות? ? אבא מעניש וזה כואב... ו... ואחרי הכל!!! אחרי העונש... ואחרי שיעניק מבין שזה לא היה כדאי... כאן אבא באמת מגיע ובאמת מחבק!!! "ג מידות של רחמים הגיעו מיד אחרי העונש של חטא העגל..."

לכאורה זה היוכח בין הקב"ה למשה... משה מוטרד: מי אמר שהם יאמינו בכלל...

אומר לו הקב"ה: הם מאמינים בני מאמינים!!! יענקלה שלי אוהב את הבית... אוהב את להיות בחברתו של אבא... הוא לא יכול בלי החום ואהבה של אבא שבשמים... רק מה? ?

הוא כל הזמן בודק!!! כל הזמן הוא רוצה לשמוע שוב ושוב שאני אוהב אותו... והוא טרחן ורגזן וכל הזמן בודק את הגבולות... הוא כל הזמן בודק שוב ושוב עד כמה אבא שלו חזק ולא נכנע אליו... (משפט עמוק, שכיום מאוד נצרך... ילד רוצה לשמוע שאבא שלו יותר חזק ממנו!! הוא רוצה לוודא שאבא עקבי בדרישות שלו ולא נכנע לנחמות שלו... כי אחרת... אם אבא כן נכנע, יענקי מרגיש שהוא יותר חזק מאבא... **שזה אומר** שאבא יותר חלש ממנו, וברגע שיענקי מרגיש שאבא יותר חלש ממנו, הוא מרגיש אבוד ומפחד לגמרי כי אין לו גב... משפט קריטי בדורנו... א' ב' של חינוך... ועל זה הקב"ה אומר למשה: אין ברירה... כאן צריך המון סבלנות!!! הם עוד יהיו טרחנים, סרבנים, רגזנים... אבל רק אל תקח אותם רציני... אל תחשוב שהם מתכוונים ברצינות... הם מאמינים!!! הם בעניין!!! הם מחוברים!!! הם רק מנסים שוב ושוב למשש את הדופק... תכל'ס: מה השיעורי בית שלנו? ? מה נדרש מאיתנו? ? ס"ס גם אני ואתה מאמינים שה' אוהב אותנו והוא כל יכול... ובכל זאת אנחנו מרגישים בהחלט שיש צורך לשמוע את זה שוב ושוב? ? אנחנו מאוד מבינים את המקום של עם ישראל... (אנחנו לא עושים את זה כי אנחנו יותר מידי מנותקים... אותנו לא ראינו...)

והתשובה היא: פה העבודה היא לחזק את האמונה ולהבין ש"לא איש קל ויחזב"!!! ה' הוא לא איש!! הקב"ה הוא **אמיתי!!!** אם הקב"ה מבטיח משהו, אז זהו!! זו עובדה!! אין צורך להקליט... אין צורך לשמוע עוד פעם כי תבין שיש לך עסק בורא עולם!!! ולכן קריעת ים סוף הייתה רק פעם אחת ומעמד הר סיני היה גם רק פעם אחת, כי אין צורך בשנים!! אגב: יש עשרות פסוקים בתורה שה' נשבע לאברהם יצחק ויעקב לתת להם וכו'... ויש כאלו שלא יודעים... אבל ה' בכלל לא נשבע ליצחק ויעקב... ה' נשבע רק לאברהם!! רק היות והוא נשבע לתת לזרע... אז אברהם הוריש את השבועה ליצחק, ויצחק הוריש אותה ליעקב... מה יש? ? הקב"ה לא יכול להישבע גם ליצחק וגם ליעקב? ? התשובה היא: אין כזה דבר!!! אין שבועה חלה על שבועה... אין טעם להישבע פעמיים... וגם אין צורך להתגלות פעמיים!

גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת

רבם של ישראל

מרן ר' שמעון בעדני זצוק"ל,

זכותו הטהורה תגן עלינו ועל כל ישראל, וכפי שהיה דורש טוב לעמו בחיי חיותו, כן יליץ יושר ויעתיר ממרומים על פליטת ישראל.

ת. נ. צ. ב. ה.

לקראת השבוע ג' של ימי השובבי"ם, ולקראת הזאת דם פסח ומילה על המשקוף ועל שתי המזוזות, ניתן לרכוש את יומן המסע- "וימאן"!

הנכתב מתוך חזית הקרב, והעוסק בתעצומות השליטה והחוסן הפנימי הנדרשים לבן ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף, ו'דע מה שתשיב' בכל בעניינים אלו, ספר זה בין הייתר משמש כמנת דחף ל'גיבור הכח' של דורנו שנאבק ללא ליאות להוביל מנהיגות אסרטיבית מול הדחפים ורוחות זעף הנושבות גם במחוזותינו,

ניתן להשיג בפלא':

0527683095 0548446691

כמו כן ניתן להשיג אצל הנציגים בישיבות, ובמוקדי המכירה של גיליון זה (גם בארה"ב ונתרה כמות מצומצמת, במוקדי המכירה המפורטים)

שימו לב: ניתן להשיג את הספר גם בכריכה רכה וגם בכריכה קשה, הנחה לרוכשים בכמויות מרוכזות...

מזל טוב... סליקא לה מסכת נדרים...

בשעה טובה ומוצלחת... זוכים אנו בשבוע הבא לסיים מסכת נדרים ולהתחיל מסכת נזיר!!! אין כמעט מקום ביריעה, ובעזה"ש בשבוע הבא א"ה נשתדל לעשות סקירה וטיסה קצרה מעל שמי מסכת נזיר... אבל מצטער... כעת אין לי זמן!! אני עסוק בהכנות קדחתניות לחגיגת הסיים!! הפעם זה הולך להיות סיום רציני... תנחש למה? ? כי הפעם היה לי קשה... תעשה משהו... ארך לי הרבה זמן עד שהתחברתי... ארך לי זמן להיכנס לשפראך של נדרים... התפללתי על זה... וב"ה לקראת הסוף נכנסתי ב"ה לעניין... בבחינת "ויתן אל משה כפלותו"!! ותתפלא לשמוע... שמה שנתן לי כח בימים העייפים זה הילד שלי ששוב ושוב מסתכל בלוח שנה ובונה הרים וגבעות על הסיים... אז איך אני יכול לעשות לו את זה? ? ולכן הפעם זה מושקע במיוחד... אגב: יש לי הנחה חדשה... כל סיום מסכת אני קונה כיפה חדשה לילד שלי!! (האמת שהתכנית המקורית הייתה לחרוט על הכיפה כתובות נדרים, אבל נזכרתי שעוד מעט יש גיטין ואח"כ קידושין... מה הרבה של הילד שלי יחשוב? ? אז ירדתי מזה...)

ממליץ בחום לאמץ רעיון בסגנון... לאו דווקא כיפה... זה יכול להיות איזה משהו מעניין לבית... משהו קיים!! משהו שיקראו לו על שם המסכת... ומיד יתכנונו מה קונים בסיום הבא...

תתכוננו ליום שלישי הקרוב!!! כל נדרי!!!

המשך - החרמונית מהחרמון...

כדי להבין מה קרה צריך לתת קצת רקע: **שתבין**: ירושלים זה לא חרמון... ירושלים זה עיר הקודש! ירושלים מתגוררים יהודים שאוכלים חולין בטהרה... אבל לא סתם... חולין על טהרת קודש!!! הילד הכי קטן בירושלים יודע להיזהר שלא לנגוע בחולצה הקדושה שהכהן אכל איתה תרומה... כי נכון שהחולצה הזו היא טהורה **לתרומה**... אבל בייחס לקודש היא טמאה מדרס! ככה זה בירושלים! ופתאום מגיע קובי שלנו הנזיר מאצבע הגליל. והוא כולו מרוגש... **מה?? מה עשית?? איזה הישגים הבאת איתך??** במשך חודש ימים לא נטמאתי למת!!! הירושלמי שומע את זה ומתפוצץ מצחוק... זה?? זה ההישגים שלך?? לא נטמאת למת??

אתה נורמלי?? אצלנו טומאת מת... מי מדבר על זה בכלל... אנחנו נזהרים **ממי שנגע במי שנגע** בכלים **שנגעו** במשקין **שנגעו** באוכלים **שנגעו** בראשון לטומאה **שנגע** במי שהיה באוהל המת... ואתה מסתובב פה כמו איזה חתן ראשי... שמה עשית?? לא נטמאת במת...??

חה חה חה... הצחקת אותנו... הוי... הם לא מצליחים להירגע...

וקובי הנזיר מסמיק כולו ותוך כדי שהכהן מגלח אותו הוא מנסה להסביר לכהן... אבל רגע... אבל עוד משהו עשיתי... לא שתיתי יין כל החודש האחרון? ! הכהן עוד יותר צוחק... אז מה... פה בבית המקדש אף אחד לא שותה יין... אסור להיכנס לכאן שתויי יין... כל אלו שנכנסים כאן כל יום לא שותים יין... זה לא מרגש אף אחד שנזרת מיין...

בקיצור: ידידנו קובי יצא מבויש ונכלם... הוציאו לו את כל האויר מהמפרשים!! כמה התאמץ... כמה נלחם בשביל לנזור את עצמו מן היין... והנה הוא מגיע לירושלים ורואה שכל ילד ירושלמי ממוצע אוחז עשר צעדים קדימה... בזמן שאני לא נטמאתי למת חודש ימים הוא לא נטמא כמעט מעודו... אני ראייתי סוטה בקלקולה והחלטתי לתפוס חיזוק ולשמור על עצמי... ואילו הוא מעולם לא פגם... הוא בכלל לא בעניין...

איזה משבר!!! איזה מפח נפש!!! אבל לא!!! ממש לא!!!

התיאור הזה היה עלול לקרות... ויש לו את כל הסיבות שבעולם לקרות... ואתה מבין לבד שברגע שזה היה חלילה קורה... זו הפעם האחרונה שקובי שלנו ימשיך להיאבק ולהתנזר בקנאות... כי הוא יחזור בחזרה אי שם ללשם שבה החרמון... ושם הניסיונות והמאבקים מחכים לו עם כל המרץ... ואם פעם הייתה לו מוטיבציה אני אתגבר... אתנזר... ואז הקב"ה יראה אותי ויתגאה בי... ישראל אשר בך אתפאר... כעת מתברר שאלו שם בירושלים תמיד יובילו בפקר עצום... יש לו שם לבורא עולם צדיקים ופרושים וקדושים שהם תמיד יהיו יותר ממני... אז בשביל מה ה' צריך אותי... מה יש לי להוסיף פה בהתמודדות מול המינימום...

אז התיאור הזה שתיארתי לא באמת קרה!!! ולמה??

כי הכהן והירושלמי כנראה לא היו טפשים!! הם הבינו טוב מאוד שאי אפשר להשליך מאחד לשני... גם אם בשבילי לא להיטמאות למתים זה מינימום שבמינימום... זה לא סתירה שבשביל שבת דן שגר אי שם... בשבילו זה הר גבוה!!! גם אם אצלי להיות קדוש ופרוש מחטא זה א' ב'... אבל אצל קובי שלנו זה היה כרוך במלחמת עולם... ולכן כל הכבוד לזו!!!

ולא קל להבין את זה!!! להבין שלכל אחד יש מצד אחד את מה שמובן מאליו ומצד שני את הגרעין הקשה שלו... ולכל אחד יש גרעין קשה אחר... שאצל ראובן זה מובן מאליו וכחוט השערה... ואילו אצל שמעון זה לפרוץ בבכי של התרגשות האין הצלחת לכבוש הר גבוה שכזה...

עד כאן הסיפור הקטן!!!

כשמדובר בקונפליקט בין שני אנשים... שאצל אחד זה מובן מאליו ואצל השני מדובר במלחמת עולם... נו... כאן נשתדל לגשר ביניהם... או שהם יבינו עניין או שלא יבינו... **אבל יש סיפור אחר, הרבה יותר מסובך!!!**

הקונפליקט הפנימי שיש לכל אחד בינו לבין ע צ מ ו ל !!!

כלפי מה הדברים אמורים??

מתקשר אלי בחור בן עליה... הוא אומר לי: אני לא מחפש להתגאות כי סו"ס אתה לא מכיר אותי... אבל תדע לך שאני בקי במשנה ברורה ישר והפוך... אני מדקדק בהלכה עם כל החומרות של החזו"א כולל הנהגות על דרך החסידות וע"פ קבלה... אני משתדל לעבוד את ה' הרבה הרבה מעבר לסטנדרט!!! אבל יש לי את החור שלי... את הייבלת שלי... את נקודת הניסיון שלי בהתמודדות בקדושה ושם!!! שם אני מוצא את עצמי נאבק על המינימום הבסיסי ביותר של יהודי... **טען אותו בחור**: הסתירה הפנימית שמתחוללת בי... **זה מה שהכי מטריף את דעתך!!!** תחשוב לצורך העניין: שהיית פוגש יהודי חלש שנכשל מידי פעם בעישון סיגריה בשבת... בקיצור: בקושי מסורתי... אבל כשזה מגיע לשמיטה... אל תשאל... הוא בקי בהלכות שמיטה ויובל עם כל ההערות של החזו"א... הוא נזהר מיבול נכרי... ומקפיד לא לקנות ערבה צפונית... אבל לעשן סיגריה בשבת...? ! ? נו... שבת אחת כן שבת אחת לא... אה... מה אתה אומר על כזה טיפוס?? זה שייך?? **זה לא שייך!! יש פה פיצול אישיות!!!** לא יכול להיות יהודי שבטור או"ח הוא **מלאך!!!** ובטור יורה דעה הוא **גלח!!!** (אגב: אני מסוגל לשמוע שיש יהודי **שיום** אחד הוא מלאך **ויום** אחד הוא גלח... את זה אני יכול להבין... אבל בד בבד?? תחליט מי אתה...) טען לי אותו בחור: ככה בדיוק אני מרגיש... בכל נושא רוחני והלכתי אני אוחז ברף הרוחני הכי גבוה שקיים!! ובמקביל!! יש תחום מהותי ביהדות שאני נאבק במינימום כאילו אני בעל תשובה טרי שמתקשה לשמור שבת... **אין חיים עם משוואה סותרת שכזו???** אז אני ממש מודה לבחור הזה... הוא הצליח כ"כ טוב לבטא את עצמו... שהוא עזר לי להבין גם את עצמי ועוד כמה אנשים כמוני... והנה לך!!! הנה לך דוגמא של קונפליקט שקיים לא בין שני

אנשים... לא בין הכהן לקובי הנזיר... **אלא בין לבין עצמך...**

אותו בחור בעצמו... בתחומים מסוימים בעבודת ה' הוא כהן המקדש ידו מן הכיור... ואילו בתחומים אחרים הוא מרגיש בעל תשובה עם עגיל...

בקיצור: מה מתברר?? ש--תהיה רגוע בחור יקר... תתפלל לשמוע: כככולנו!! ללא יוצא מן הכלל... כולנו באותה סירה!! ההגדרה של אותו בחור נוגעת לכל אחד ואחד מאיתנו... לכל אחד מאיתנו יש את הנקודות החזקות שלו ואת השטחים הכבושים בעבודת ה' ששם זה מובן מאליו... ושם אתה עולה ומתעלה ומתקדם ומטפס ואוחז במדרגה ממש גבוהה... ובמקביל יש לכל אחד מאיתנו את הנקודה הקשה שלו!!! את הגרעין הקשה שלו... ששם אני מתמודד כמו יהודי שכעת מתחיל לעשות את דרכו בעולם התשובה!! **זה לא סתירה!!! זה הולך ביחד!!!**

ואם אתה מאוד רוצה... אתן לך דוגמא עוד יותר מוכרת: אני מכיר בחור בן עליה מופלג!!! מושלם בכל קנה מידה... גם יראת שמים... גם מידות טובות... גם מתיקות והתמדת התורה... הכל!! **אבל!! יש לו חור שחור!!!** קשה לו לקום בבוקר... ובנקודה הזו הוא מוצא את עצמו כמו נדחי ישראל... תבין: מדובר בבחור שאף פעם לא שאל מה חייבים לעשות בשביל לצאת ידי חובה... זה לא אחד שיעמוד עם סיגריה שש דקות לפני השקיעה... זה לא הסוג!! זה בן עליה אמיתי שאוחז באמת בגובה... אבל כשזה מגיע לקימה בבוקר... המ"ב קורא לו פושע... (הוא בקי היטב בביאור הלכה שדן במי שמתפלל אחרי סו"ז תפילה האם מותר לו להגיד פסוד"ז או לא?) **זה מה מטריף את דעתך!!!** אין יכול להיות שבמגילת אסתר אני מקפיד על י"א שורות (שאפילו הח"ח הקל בזה...) ואילו בהלכות תפילה אני על הפנים? האם זה לא הוכחה שהכל אצלי חתיכת זיוף אחד גדול??

והתשובה היא ממש לא!!! זיוף זה לא!!! כי לכל אחד מאיתנו יש את הדברים שיותר קל לו לעשות וממילא הוא מגיע יותר מהר להישגים והוא באמת אוחז במדרגות גבוהות!! זה לא סתירה שבמקביל יש לו שטחים ותחומים ששם נמצא הגרעין הקשה... שם מחכה לו עיקר העבודה והאתגר... וממילא זה גם הולך יותר קשה **וכמובן שגם יותר לאט...**

זה בסדר גמור!!! זה לא בעיה... **רק איפה מתחילה הבעיה??**

באמת איך?? אין כן מצליחים לווסת את העבודה? סו"ס יש לי פה קורה שאני צריך ליטול מבין עיני... אבל מה אני עסוק בליטול קיסם מבין שיניי??

אז ככה: כאן יש את הטעות המוכרת: הגישה המזלזלת והמבטלת!!! אה... קודם כל נתחיל לקום בבוקר כמו יהודי... ואח"כ תעשה לנו סיום על סדר נזיקין... או לחילופין... אתה באופן אישי טוען לעצמך במרירות: מה אני לומד ברציפות חמש שעות... קודם אפסיק להיכשל בעוונות חמורים ואח"כ נתחיל לדבר על עבודת התפילה ושבת קודש...

למה?? כי להתמודד לבד במצרים, הוא היה צריך כ"כ הרבה תעצומות נפש... היה צריך למרכז את כל ההישגים שלו רק בשמירה על קדושה... כמובן שזו דוגמא מאוד קיצונית... אין ברירה!! אנחנו מוכרחים להפנים שיש התמודדות שבשבילן זה על הדרך... ובשבילי זה אש בנעורת... ולכן!! כל אחד צריך לסמן לעצמו את הסיום הפרטני שלנו!! את ההישג האישי שלנו!! אל תשכח שאנחנו נמצאים בתוך ממסד ומסגרת... והמסגרת לא יכולה לעצב לכל אחד את ההישג הפרטני שלו... ולכן בישיבה יעשו עסק ממשוה כוללני כמו סיום וכדו' וטוב שכך... אבל אתה לבד צריך לעמוד מול הגרעין הקשה שלך... ולא לפחד להודות שזו הנקודה הקשה שלי!! זה ההישג המרשים ביותר שלי!! ולכין עליו את כל התותחים!! אה... אבל מה יהיה עם הסיום ועם השטייג ועם הבין הסדרים שאני לומד?? הכל כרגיל... תמשיך ללמוד!! אבל את הפרוזקטורים של ההישג תשאיר מול הגרעין הקשה!! (ואל תדאג... אתה עוד תסמן על זה ו... ותוכל להתפנות להישגים של נשים נזיקין) הה לך נוסחה יותר עדינה ולא מדכאת ומבטלת... לא לדכא את ההתעלות הרוחנית בשאר דברים... אבל כן לווסת את ההישג ואת היעד לגרעין הקשה...

כאן אנחנו צריכים ללמוד מהנזיר... שלא מתבייש להגיע לירושלים ולפגוש ילד ירושלמי בגיל שש שאוכל חולין על טהרת קודש והנזיר אומר לו: נכון... אצלך זה מובן מאליו... ואילו אצלי... חודש אחד להתנזר מין ולא להיטמא למתים הרי נזר אלוקי על ראשי ואני ברום המדרגה!!

כן... אני לא מתבייש להודות שיש דברים שאצל אחרים זה מובן מאליו... ואצלי זה ההישג הכי גדול בחיים!! צוות של כהנים מכרכר כעת סביבי ביראת כבוד... זה מגלח את ראשי... זה מחמם את הדוד... זה מכניס את בשר האיל לסייר... זה משליך שיער... זה מוציא את הזרוע בשילה... יש לי לשכה מיוחדת שנקראת לשכת הנזירים ותעמוד בתור לקבל ברכה...

זה חודש טבת בכלל ושבט דן בפרט! לדעת שלפעמים גם מינימום נקרא הישג מרגיש!! דן מלמד אותנו שיש דברים שגם ה-מעיקר הדין הוא בכלל לא מובן מאליו... והאמת היא שאני לא צריך לספר לך שגם המתמיד הגדול... זה שעושה חיל בלימוד התורה... יש לו את היום הקשה והעיף שלו... שבנסיבות הקיימות ההישג הגדול ביותר זה לשרוד!! לזכור שלמרות שביום יום אני מכיר הישגים הרבה יותר מרשימים אבל תחת השפעת אנטיבייטיקה כבידה גם הלימוד העיף והמינימלי הזה נחשב הישג מדהים!! בקיצור: לא להשוות ביני לבין אחרים... לא להשוות בין תחום לתחום וגם לא בין יום ליום... לעכל אפשרות של הישג מינימום!!

וקדימה... מתחילים מסכת נזיר... נצעד יחד איתו את הכברת דרך תוך כדי שגם אנחנו... כל אחד בפינה שלו... ובגרעין הקשה שלו נדע להעריך את המינימום הנדרש שבשבילי זה המקסימום האפשרי... בל נשכח... יש לנו עסק עם בורא עולם... והוא יודע תעלומות לב...

את הקושי שלך מקרוב... ובעזה"ש אתה תצליח לקום 40 יום מתוך 60 ואתה הולך לעשות סיום מרגש עד דמעות!! ואתה תגיד: ברוך ה'... לא האמנתי שזה יקרה... אבל בסייעתא דשמיא זכיתי לקום 40 יום מתוך ששים!!! (ואל תשכח לבקש מאמא שלך להכין צלונט בשרי לכבוד המעמד) וזה יהיה **במקום** הסיום של גיטין או בבא בתרא...

עכשיו תסתכל לי בעיניים... נכון הרעיון הזה לא ככה מוצא חן בעיניך??

למה?? תחשוב רגע... למה?? למה אתה לא מתלהב מהרעיון הזה?

נו... למה?? כי הוי באמת... לקום 40 יום בשעה שבע בבוקר ועוד לקרא לזה הישג ולעשות ומסיבה ועוד לרקוד אשרי מי שגדול בתורה...

הוי באמת... אתה עושה ממני צחוק?? זה יותר פדיחות מאשר סיום...

אז הנה!! שמת לב מה שאתה בעצמך אמרת הרגע!! אמרת שסיום, אתה מבין שזה הישג!! אתה מבין שיש פה סיבה לשיר "אשרי מי שגדול בתורה" ואילו לקום בבוקר ? ! ? אתה לא מוכן להודות שזה הישג מרשים... ולמה לא?? כי... כי הרי לקום בבוקר זה מינימום... נכון??

אז הנה... כאן נגעת בנקודה!! אתה צודק... אצל כולם באמת לקום בבוקר זה מינימום... **אבל מה נעשה שאצלך זה שונה!!** מה נעשה שלמרות שאצל כולם זה מינימום... הרי אצלך זה הישג אדיר ולעת עתה הוא כמעט בלתי אפשרי... (עובדה שסיום אתה עושה ולקום אתה לא קם...) והיות ואצלך זה כ"כ קשה... אז בא!! בא תסכים להיות עניו ושפל ברך ותסכים להודות ולהפנים בעובדה שמי כמוך יודע אותה... שלמרות שאצל כולם לקום בבוקר זה מינימום זה מובן מאליו... הרי אצלי זה ההישג הכי גדול שיכול להיות בתקופה זו!! וכיון שכך... אני מוכן לתת לזה במה של כבוד... ואני כעת מחליט לגשת לקימה בבוקר כ-משימת על!! זה היעד הנכסף ביותר שאני ממקד סביבי את כל הפרוזקטורים ומבחינתי זה ההישג של החודשיים הקרובים שלי... עם כל הכבוד לסיום ועם כל הכבוד לסיכומים של השיעורים... זה הולך לי בקלות... ואילו לקום בבוקר אצלי זה קשה... ולכן זה ההישג!! זה הסיום!! לשם אני מכין את כל התותחים!! שם אני ממקד את הסיפוק שלי בחודשיים הקרובים, ברגע שתסכים למקד את ההישג שלך שם... זה יקרה!! כי כבר הוכחת שיש לך מספיק עוצמות ואנרגיות לסמן מטרות ולהגיע להישגים...

הבנת את הסיפור? אותו דבר בשמירת העיניים ובכל שלל ההתמודדות

הקושי שלך בשמירת עיניים... נובע מזה שבאופן נורמלי אתה מצפה מעצמך שזה יהיה מובן מאליו... כי זה הרי מינימום של יהודי... נכון??

אז זהו!! שמה אעשה שאצלי זה לא מינימום... אצל אחרים אולי כן... ואילו אצלי נסיונות בקדושה זה אתגר משמעותי ביותר... ברגע שתסכים לעכל שבשבילי זה ההאתגר!! וכשאצליח לסמן הצלחה משמעותית בזה זה יהיה ההישג שלי!!! אז זה יקרה... (מה עושים עם הכשלונות שעל הדרך... זה עוד סיפור...) כן... תתפלא לשמוע... אבל חז"ל אומרים שיוסף שכח תלמודו במצרים...

הגישה הזו היא לא נכונה!! היא סתם גישה מבטלת ומדכאת... נטו יצר הרע!! כי... מה הקשר?? וכי מי שחסר לו כסף צריך גם שלא יהיה לו נחת?? אז מה יש לי חולשה בנושא אחד... לכן צריך לקבור את הנקודות אור שלי?? לפחות אתנחם בדברים טובים אחרים שיש לי... אדרבה!! אני צריך איזה קרש רוחני חיובי להיאחז בו כדי לא ליפול לגמרי ל"קרשים"...

אבל!! מצד שני... סו"ס יש בזה אמת מסוימת... סו"ס יש פה משהו עקום... אתה מסכים איתי שלהחמיר ביבול נכרי ומצד שני להיכשל אפילו בבורר בשבת זה לא שייך!! זה חוסר איזון תורני!! נו... אז מה בכל זאת??

אז ככה: אתן לך דוגמא אחת ומשם תקיש הלאה... ניגש אלי פעם בחור ושואל אותי: מה עושים?? אני רוצה לקום בבוקר ואני לא מצליח??

עניתי לו תשובה מאוד מייבשת: תקשיב אדוני היקר!! **זה האתגר שלך!! זו המשימה שלך!!** כל מה שנדרש ממך זה בסה"כ להפנים שההישג **ה מ ר כ ז י** שלך כעת זה להצליח לקום... וברגע שתקלוט את זה... זה יקרה... הוא הסתכל עלי ומיד זיהיתי את האכזבה... נו באמת... בוקר טוב... מה... מה חידשת לי פה?? מה בסה"כ אמרת לי פה? שזה הקושי שלי והאתגר שלי וזה ההישג שלי?? מישהו חשב אחרת??

עניתי לו: כן!!!! שאלת האם מישהו חושב אחרת?? כן!!!! יש מישהו שחושב שאחרת... **זה אתה!! כן... אתה בעצמך** לא חושב לרגע שהאתגר והמשימה שלך זה לקום בבוקר... **רוצה שאני אוכיח לך??**

בא תראה: אתה נראה לי בחור טוב... נכון שאתה עושה סיום על המסכת בסוף הזמן?? **כן!!** נכון אתה לומד בין הסדרים?? **כן!!** נכון אתה מסכם טוב את השיעורים?? **כן!!** **אין?? אין אתה מצליח??**

מה פירוש אין... יש לי אתגר!! יש לי משימה ואני מסמן מטרות ומפעיל את כל האנרגיה כדי לכבוש אותה... **אז זהו!!** שהיות ולעת עתה אתה עדיין לא מצליח לקום בבוקר... אז אין לנו ברירה... כעת אתה נאלץ לשים את שאר המשימות בצד... וכעת המשימה והאתגר היחיד שלך מתמקד ביעד אחד ויחיד: בקימה בבוקר!! זה ההישג שלך אם הצלחת וזה הכישלון שלך אם לא הצלחת!! כלומר: **וכעת בא ניגש למעשה...** אני לא מדבר באויר. תכל"ס: מה זה אומר לך למעשה? **כעת תקשיב טוב:**

שאם עד כה תכננת לסיים את המסכת עד סוף הזמן!!!! כעת אנחנו עושים חישוב מסלול מחדש... שב בין לבין עצמך ותבנה תכנית ריאלית עד סוף הזמן... כמה ימים היית מצפה מעצמך לקום בבוקר עד סוף הזמן... נניח שבעים אחוז?? אין בעיה... יוצאים לדרך... היות ומהיום עד סוף הזמן יש 60 יום... אני מצפה מעצמי לקום 40 יום מתוך 60... **זה הולך להיות מסיבת הסיום שלי בסוף בזמן!!** אני הולך לעשות סיום מושקע לכבודה של תורה... כבר מהיום תעדכן ותזמין את המשגיח (שמכיר את הסיפור מקרוב... אוהו מכיר) ותזמין גם את כל הגורמים הרלוונטיים... (אלו שפוגשים אותך בשיטילאך בשעות המקובלות או אלו שכמעט מניחים אבן על המצבה שלך ב- 11.00 בבוקר...) בקיצור: אלו שכבר בלאו הכי מכירים

פרק ב': העם הארץ- עמוס!!! והחשדות של אבא שהתבררו כצודקות...

בשבוע שעבר עצרנו בעמוס עם הארץ שנחת כאן בכבול עיר הכהנים... מדובר בע"ה עם מודעות עצמית ומודע לרגישות ולכן הוא מסרב להתארח אצלנו בבית... אבל אבא מפציר בו ובסוף הוא מגיע לישון על המיטה הטמאה שהשאירו אותה מפורקת עד כה... ונעצרנו באבא שמהרגע הראשון משהו פה מוזר לה...

מהרגע שעמוס נכנס לבית שלנו אבא נכנסה לדריכות... היא הקשיבה בעירנות לשיחה שלו עם אבא ומשהו לא נשמע לה... בהתחלה אבא ניסה לשאול: את חושדת בו? את מפחדת שאולי הוא גנב? לא לא!! הכל בסדר... אבל בבוקר כשאבא ועמוס חזרו מבית הכנסת... ואבא הגיש לו ארוחת בוקר לחדר... כשעמוס נכנס לחדר וסגר את הדלת... או אז אבא הרשתה לעצמה לשתף את אבא... תקשיב... משהו פה מוזר לי עם עמוס הזה... לא יודעת... הוא לא עם הארץ!!! חד וחלק!!! אני עוקבת כל הזמן אחרי ההתנהגות שלו וכל השיח שלו... גם החצאי משפטים שיצא לו לזרוק לך פה ושם... זה לא נראה עם הארץ!!!! אני שמה לב ש... ואז לפתע נפתחה הדלת... ואבא השתתקה בבת אחת... כן עמוס... אתה צריך משהו? כן... הבאת לי פה בארוחת בוקר עגבניה ומלפפון ממש גדולים... יותר מכביצה... וחבל לי... ככל הנראה אני לא אגמור אותם... והיות והם כביצה אם אני אגע בהם הם יטמאו ולא יהיה לכם מה לעשות עם זה... אז אולי תחתוך את זה שיהיה פחות מכביצה... אבא עונה לו: בסדר... אני אחתוך את זה... **ותוך כדי אבא מסתכלת לאבא בעיניים!!!** אבא חוזר ואמא שואלת אותו: נו נו... תגיד לי: מתי פעם אחרונה ראית עם הארץ שיודע לעשות כאלו חשבונות?? חוץ מזה... היום כשקמתם לפנות בוקר... שמתי לב שבטעות הוא לבש את הבגד הפוך... ועקבתי אחריו וראיתי שברגע שנהיה קצת אור... הוא חזר לחדר והפך את זה בחזרה... מצטערת... מכובדות מסוג שכזה זה רק צורבא מרבנן... (איהו ת"ח המקפיד על חלוק להפכו דרכו) סמוך עלי... אישה מכתת באורחים... אגב: אני לא חושבת שהוא סתם מרמה אותנו שהוא כאילו טמא... לא!! יתכן שהוא באמת טמא כי... כי הוא נטמא משום מה... אבל זה שהוא קורא לזה טומאת ע"ה... לא... הוא לא נראה כזה... אבא נדהם!!! ושקע במחשבות... כן... בעצם את צודקת... כעת אני משחזר שכשדיברנו על המיטה הטמאה שצריך לפרק אותה וכו' הוא התחיל להתדיין איתי משא ומתן שלם... ולמפרע אני קולט שזה נשמע שהוא עמוק בתוך הסוגיות... חוץ מזה טענה אבא... אמרת לי שזה ע"ה שיש לו מודעות עצמית ורגישות... צר לי... אני לא מכירה כזה ע"ה... מהרגע הראשון משהו פה חשוד לי... בקיצור: אל תתן לו ללכת!! תשאיר אותו פה... הוא מוצא חן בעיני... אנחנו מוכרחים להתחקות אחריו ולהבין מה פה הסיפור... לך תדע... אולי הוא מתאים לפנינה שלנו... מי יודע...

עמוס כבר נתכן לצאת... לפי התכנית... ואז אבא לפתע דפק על הדלת שלו... התיישב קצת במרחק ומיד ניגש לעניין: תקשיב עמוס!!! אנחנו הגענו למסקנה שאתה "מרגל"!! מה שבטוח... אתה לא עם הארץ... אתה אולי טמא... אבל לא עם הארץ... בא... תספר לי על עצמך... עמוס היה נראה מופתע!!! הוא קצת החויר... אבל אבא חיך... אל תדאג... הכל בסדר... לא נגלה לאף אחד... אבל סו"ס אתה אורח שלי ועליתי עליך... אז "כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה..." תספר לי על עצמך... עמוס חיך במבוכה ואז הוא אמר... אני אספר לך אבל שישאר בינינו... אני צורבא מרבנן... אני יושב בשורה הששית בשיבת רבן גמליאל... והיות והוא הנשיא ואני קרוב אליו מאוד... אז הוא שולח אותי לכל מיני שליחיות סודיות... והגיע לאחרונה שמועה שיש כאן בכפר שלכם שני כהנים שחשודים להטיל מום בכורו והוא ביקש ממני שאני אלך לברר את הנושא הזה... באמת הגעתי על תקן של ע"ה וסיפרתי להם בתמימות שאני אחד מהישוב הסמוך ויש לי בכור שאין לי כבר כח לגדל אותו עד שלושה חודשים שרק אז נותנים אותו לכהן שיקריב אותו... אז כהן אחד באמת "קפץ על המציאה" ואמר לי: תביא... אני אארגן לך מום תוך יומיים... ואילו השני דווקא לא התפתה... אז עשיתי את שליחותי!! דא עקא שבדרך לכאן... באחד הימים ירד גשם זלעפות וכל הדרך נהייתה בוצית... ואז לפתע ראיתי בחור צעיר עומד כולו רועד מקור... ראיתי שהוא שרוי במצוקה... שאלתי אותו: מה קרה?? הוא כמעט התחיל לבכות... הוא סיפר לי שהוא גר כאן בישוב הסמוך ולפני חצי חודש הוא נדר בניזירות!! הוא כעת נזיר ובעוד שבוע וחצי ימלא ימי נזרו... ותכל'ס, בשביל להגיע לישוב שלו חייבים לעבור דרך בית הפרס!!! זה השביל היחיד שמוביל לישוב שלו... אז בימים כתקנם יש כאן מה שנקרא "מסוע" או יותר נכון מעבורת... יש פה שירות של סבלים מיוחדים עבור האנשים הטהורים, או שהסבל עצמו מרכיב אותך או עושה לך "שק קמח" או שהוא נותן לך לרכוב על החמור... (העיקר בבית הפרס זה לא לדרוך על הרצפה כי החשש הוא מצעם כשעורה שמטמא במגע ואינו מטמא באוהל) אבל היום... בגלל שכ"כ גשום ובוצי... אז הסבלים האלו לא עובדים היום!!! ואז אותו בחור פרץ בבכי... אני כבר עומד פה שעתיים בכפור ובגשם... ואני לא יכול להיכנס בבית הפרס... אני לא יכול לסתור את הנזירות שלי... אולי אתה יחיד מומחה שאני אוכל להישאל על הנזירות שלי... ממשיך עמוס ומספר: עשיתי לעצמי חשבון... אני יכול להגיד לו שאני יחיד מומחה... אבל אז אני גם עלול להיחשף... חוץ מזה יש פה בחור בן עליה, נשמה טהורה שנדר בניזירות ועוד שבוע וחצי הוא מסיים... ובגלל הסיפור הזה לעצור את הנזירות שלו... החלטתי להקריב ולעשות איתו חסד... במקום לפתוח לו פתח ולהתיר לו את הנדד... אמרתי לו: בא... אני ארכיב אותך על הכתפיים... אני בלאו הכי טמא... הוא שמח שמחה עצומה... הוא לא גמר להודות לי... הרכבתי אותו מתחילת השדה עד הקצה... תוך כדי התרגשות!!! אני נושא כעת יהודי קדוש!! שהתורה אומרת עליך קדוש יהיה!!! הגענו לקצה של השדה... הוא הודה לי מעומק הלב ורץ הבייתה... ואילו אני נשארתי שם! רטוב ורועד מקור ו... ו... וטמא!! (כמונן טומאה מדרבנן... סו"ס טומאת בית הפרס זה דרבנן אבל חמורה ששורפים עליה תרומה וקדשים) עכ"פ המשכתי לי בדרכי... הלכתי והלכתי ואתמול בלילה הגעתי לכאן... אז אם ר"ג שלח אותי על תקן של בלש... כעת הצטרף לזה גם טומאה... הטומאה שלי דווקא השתלבה טוב עם הסטוואה הנדרשת... החלטתי לקרא לזה טומאת ע"ה... **אבא שמע בפה פעור את התיאור של עמוס...** הוקסם מהאישיות הנפלאה שלו!!! תקשיב עמוס... אתה פה!!! אתה אצלי... אני דואג לך... אתה רוצה שאני אגיד שאתה ע"ה... אין בעיה... מה שתרצה אני אגיד... אבל תשאיר פה!!! תן לי את העונג הזה... לפחות עד שאתה מסיים את ספירת ימי הטומאה...

אבא לא בזבז זמן מיותר... הוא ביקש מעמוס שיעדכן אותו בכל החידושים הטריים והעדכניים שנאמרו בלשכת הגזית לאחרונה... כאן עמוס התגלה ככלי מלא וגדוש... הוא לימד את אבא מאות שמועות חדשות ויחידושים נפלאים שלא שמעתם אודן... תוך כדי עמוס לפתע שאל את אבא: בלילה הזה שישנתי כאן הספקתי לשמוע מכם שיש אצלכם מיטה טמאה במשך שלושה חודשים ו... ולא מטבילים אותה... איך יכול להיות כזה דבר בעיר של כהנים?? ואז אבא סיפר לו ש... תשמע... מסובך... לבנות מקווה סמיחוד להיטיים מסיביים זה סיפור!! עמוס לא ייתר... בא נשב יחד ונחשוב איך עושים את זה... עוד באותו ערב הרעיון של מקווה יצא לדרך... האם הממשך יבא...?? אם ירצה ה'...

היאך לא יכולנו לכבוש 'אלחוט' שיערה

שכזה...

זהו!! גמלה בלבי החלטה... בלי נדר אני יותר לא יושב באוטובוס ליד אדם שמחזיק איפון!! לא נעים להגיד למה... אבל אני חושב שאתה מספיק חכם לנחש למה... כי אני מסתכל גם... מה אעשה... אני בן אדם!!! לא מלאך... ואני יושב שעה וחצי באוטובוס... לא תמיד אני לגמרי לגמרי שקוע בלימוד... ויש חושך... וזה יושב לידי... המכשיר שלו כבר בלאו הכי מסנוור אותי ומרצד לי מול העיניים... ואני מטביע טיפוס סקרן... ובפרט אם יש משהו שכל הזמן זו... ואז אני צריך להתחיל לעצום את העיניים!!! והעיניים כן נעצמות ולא נעצמות... דיי! סטופ!! מהיום מי שמתיישב לידי עם סמארטפון מבחינתי זה כמו לשבת ליד אשה... והאמת היא שיותר גרוע... אני אקום ואתיישב לידו על הריצפה... וברגע שהחלטתי את זה סופית... קרה כמה פעמים שפרצוף כזה בא להתיישב לידי וקבלתי אומץ ובקשתי ממנו: אתה מוכן לשבת במקום אחר?? בנתיים זה עבד... עדיין לא היה מישוה שביקש ממני שאנמק לו למה... תבין: בשבילי זו החלטה דרמטית: אני טיפוס רגיש... אם מישוה מתיישב לידי, אין לי לב ללכת למקום אחר ולתת לו תחושה שהוא לא רצוי... אבל כאן נראה הזעם האישי שלי גבר על המתקיות והפטל הדביק שלי... ואפילו אני השכלתי להבין שאין כאן המקום להיות נחמד...

אבא: סיפר לי יהודי ת"ח שכל פעם שמתיישב לידו חרדי עם איפון פתוח... הוא מתקשר לאשתו... (או שהיא עונה או שלא עונה... זה לא כ"כ משנה...) והוא מתחיל ללחשש לה בטלפון חצוי בלחש חצוי בקול... לא תאמיני... יושב לידי פה חרדי עם זקן (ואולי גם פיאות) ויש לו סמארטפון... ואז שקט שתי שניות... והוא "עונה" לה: כן כן... חרדי גמור!! ממש חרדי... ושוב שקט משו שניות... כן... הוא יושב לידי!! צמוד אלי... ושוב שקט עשר שניות... לא!! זה בסדר... אל תדאגי... אני לא קשור אליו... וככה הוא "מנהל שיחה" עם אשתו ולאט לאט הבן אדם מניח את המכשיר בכיס... אבל אני לא חזק בתרגילים האלו...

אני כן יודע דבר אחד!!! שבא לי!! אוהו כמה שבא לי... גם אני רוצה לדעת כל קריאה של מד"א או סירנות של מכבי אש בשעה אחד בלילה... לקבל עידכון מה זו... ומה היה הסיטורציה שלו... גם לי מתחשק להיות בעיניים... אבל עוד יותר מתחשק לי להישאר אנושי... להישאר בעל טוב ואבא שפוי, והכי הכי: להישאר עם עיניים ממוקדות ולא לבזבז את הזמן עם מה שלא יעשה אותי עשיר יותר... (כך לימד אותי איש עסקים) **אבל!!! אתה יודע מה...??** כמה פעמים יצא לי לקבל עידכונים מאלה שנוברים שם ברשת... עידכונים שאני בעצמי הייתי מעורב בהם מקרוב... והקשר בין מה שמכרו ברשת לבין העובדות שאני היכרתי מהשטח... לא קרב אז זה כל הלילה!! לא היה ולא נברא... **ואז נחה דעתי...** אמרתי לעצמי: נו... אם זה המידע שאני מפסיד ברשת... זה בסדר!!! לפתח השערות ולנפח עובדות ולמכור תותים... את זה אני ב"ה יודע לעשות מצוין גם בלי הרשת... תבין: פעם חשבתי שאני לא בעיניים... שאני לא מעודכן מה קורה בשטח... אבל ברגע שהתברר לי מקרוב עד כמה המידע שם הוא אפס אמינות מוחלט... (כידוע לכל מי שהמידע שם נוגע לו למעשה והוא מוכרח לאמת את התנאים או לחלופין למי שנכוחה שם) אז נו... באמת... אני כבר מבין את הרשעים שאומרים היאך לא יכולנו לכבוש כחוט השערה הזו...

אבל זה לא יעזור!! לנו זה ימשיך להיראות כהר גבוה!!! ואנחנו עתידים לבכות כשנראה את זה מתבטל... אבל יהי רצון שנבכה במקום הנכון... שנבכה מול ההר גבוה שחשבנו שהפסדנו ולא מול האל-חוט שיערה שכזה... ועל כן נקווה לך ה' אלוקיננו... להעביר גילולים מן הארץ... וכל בני בשר יקראו בשמך.

יצר הרע... תרגע... 'לא הלכה לך המדינה'...

פעם הייתי חי בעולם שכל כולו ניסיונות!!! כן... קראתי בספרים הקדושים שיהודי אף פעם לא עומד באותו מקום... או עולה או יורד... והבנתי את זה בראש של בחור צעיר... שכל רגע בחיים וכל סיטואציה זה **אז** קדימה **או** אחורה... **אז קדימה... יוצאים לדרך...** ובכן: אני הולך כעת עם חבר שלי ברחוב... יש לנו כעת דקה וחצי בדיוק ללכת ביחד עד שאנחנו מגיעים לבית הכנסת... נו... אולי נגיד איזה דבר תורה... קדימה... יש פה ניסיון... היצר הטוב רוצה שאני אגיד דבר תורה... ואילו היצר הרע נלחם עזוב, זה רק דקה וחצי... **קדימה ניסיון!** איי איי איי בא נראה מי יתגבר? היצר הטוב או היצר הרע?? הלאה... הגענו לבית הכנסת... ושם!!! בכניסה מה אני רואה?? קופת צדקה... נו... וקופת צדקה... מה היא אומרת? ש... שצריך לתת צדקה!!! נו... לתת צדקה או לא?? **שוב ניסיון!** היצר הטוב מתחיל לנשוף לי... תן שתי שקל לצדקה... והיצר הרע מחזיר לו... עזוב... לא צריך... איי איי איי... הוא שוב פעם לא מתגבר על היצר הרע... איי איי איי... הלאה... נגמרה התפילה... באתי כבר לצאת מבית הכנסת... והנה... המנין הבא שהתחילו אווזים כעת באז ישרי ועוד רגע מתחילים קדיש... נו... היצר הטוב לוחש לי: בא... תחכה שתי דקות... תחטוף עוד איש"ר...

איי איי איי... ניסיון!!! נראה מי הפעם יצא... יצר הטוב או... בעיני רוחי אני כבר רואה את אמי ע"ה מתחננת: תתגבר!! אתה יודע מה זה אמן יהא שמיה רבה אחד... אתה יכול להפוך את כל העולם... בנתיים אני מתמלא מצפון וחוסר סיפוק מעצמי... פעם אחר פעם אני דוחה את היצר הטוב ומגביר את כח המרע שבקרב...

ואז הגעתי הבייתה ואני רוצה לשתות קפה... שמתים מים בקומקום וכעת עד שירתח... יש לי כעת דקה ורבע בדיוק!!! ושם שני שעירים!! מצד אחד מסילת ישרים ומצד שני עיתון... איי איי... מי יעלה בגורל?? האם אבחר במסילת ישרים או לקרא עיתון?? הלאה... סיימתי את הארוחת בוקר ושוב יצאתי לרחוב... ובזווית עיני אני רואה יהודי מסכן שעומד בצד... ומסתמא!!! מסתמא אם אני אתקרב אליו ואגיד לו מילה טובה... מסתמא זה ישמח אותו וזה חסד... נו... קדימה ניסיון!!! היצר הטוב מתחיל לבעוט בכדור... היצר הרע בועט בחזרה... ובא נראה מי מנצח... איי איי... בראש שלי אני כבר מתחיל לדמיין שהנה!! בדיוק עכשיו היה עת רצון מיוחדת ואם הייתי עושה את המצוה הזו... הכל פתאום היה מסתדר ואז תקרא וה' יענה... איי איי איי איזה החמצה...

ואז סו"ס הגעתי לבית המדרש וכבר החלטתי שאני לומד שלוש שעות רצופות!!! לא קל לי ללמוד 3 שעות (למרות הריטליון) אבל עשיתי את זה... והנה אני מסתכל בשעון ורואה שחלפו עברו שלוש שעות... איזה יופי... זכיתי ללמוד שלוש שעות... אני כבר בא לסגור את הגמ'...

והנה היצר הטוב מזנק אלי מהקצה השני של בית המדרש... נו... תלמד עוד חמש דקות!!! מה יכול לקרות?? רק עוד חמש דקות של לימוד... **שוב ניסיון!** ואני מדמיין איך שבשמים מסתכלים עלי ומתביישים... מה כבר היצר הטוב ביקש ממך... רק עוד חמש דקות... נו טוב... נכנעת... למדתי עוד חמש דקות... זהו!! עבר חמש דקות... ואני בא לסגור את הגמ' סופית... ושוב!!! שוב היצר הטוב מזנק אלי... רגע... עוד!! עוד שתי דקות בלבד וזהו!! אתה יודע מה זה שתי דקות?? מי יודע איזה שפע עצום אתה יכול להשפיע בדיוק בשתי דקות האלו?? אני מסתכל על היצר הטוב בעיניים מזרות אימה... וכבר בא לי להרביץ למישהו... אבל נוו... הוא כ"כ מתחנן... למדתי עוד שלוש דקות... יותר משתים... (כי ידעתי כבר שגם אז אני לא אסיים איתו) ואז סגרתי את הגמ' בחבטה... וכפופי!!! שוב!! שוב הוא מזנק... בא... בא תפתח ספר מוסר... למה לא... תתגבר... אם עד עכשיו למדת כ"כ טוב... אז מוסר... כדאי לך...

ואז לפתע... בכת אחת התפרצתי עליו!!! בכת אחת כל הקיטור יצא החוצה בזרנוק... צרתי על היצר הטוב כמו חיה פצועה לך מכאן!!! נודניק אחד!!! תפסיק כבר להציק לי... כל היום אתה רק מנדנד לי... כל מה שאני רק רוצה לעשות... אתה תמיד תבא ותתריס אותי לעוד מצוה... לעוד חסד... אתה לא נותן לי לחיות... אתה לא נותן לי מרווח נשימה... דיי!! תפסיק לנדנד לי!! תן לי לחיות כבר...

התיאור הזה הוא כמובן לא נכון!! שקר וכזב!! לא נכון בכלל!!

ולמה? למה לא נכון?? כי היצר הטוב הוא לא כזה... ממש לא כזה...

רק מה??? אדרבה... יש מישהו שדואג להכתיים את שמו של היצר הטוב... תנחש מי זה?? **זה היצר הרע!!** היצר הרע, הוא זה שדאג להציג לי את היצר הטוב כמו איזה נודניק... כמו איזה צינתוק שחוזר על עצמו... ממילא כשצרחתי על היצר הטוב... לא ידעתי שלמייעשה אני צורח על היצר הרע!! כי היצר הרע הוא זה שדאג להשחיר ולהכתיים ולהשניא עלי את מערכת היחסים מול היצר הטוב...

אני חושב שיהיו כמה אנשים שידעו עם התיאור הזה!! יש מאיתנו שהיצר הטוב מצטייר אצלם כמו קבצן נודניק שעסוק בכל רגע להתריס אותך... ולסחוט ממך עוד קדיש... ועוד מצוה... ויאלה תהלים המחולק... גמרת?? קדימה עוד פעם... סיימנו פעם שניה?? יאלה... פעם שלישית... אה... אין לך כבר כח?? נכון... אבל תתגבר... אל תתן ליצה"ר וכן הלאה וכן הלאה... וכשכך היצר הטוב זה מנקר!!! אין לך מנוחה ממנו לרגע... כי הרי תמיד... בכל רגע שתשכב במיטה יש איזושהי מצוה שאולי תקום בשבילה... וכל שקל שנשאר לך בכיס יש תמיד עני בסוף העולם שאולי יכול ליהנות מזה... ולחיות כל הזמן עם תחושה שיצר הטוב כל הזמן נושף בעורף זה יכול להיות טוב לכמה דקות... אבל ברגע שאתה חי ככה במשך יום שלם... בשלב מסוים מתחשק לך לקחת את היצר הטוב ולשים אותו ביער ולברוח מהר מהר כדי שהוא לא יחזור אליך...

ולכן... אם אתה שואל אותי... אצלי פרנציפ!!! פרנציפ אין כזה דבר יאלה בא נחטוף עוד חסד... יאלה בא נשאר פה לעוד דבר תורה... יאלה בא נחכה לעוד קדיש ונרויח אמן ואיש"ר... אין כזה דבר...

ולמה לא?? כי אצל יהודי ערכי ומרומם... עבודת ה' לא אמורה להיראות **בצורה של נשנושים**... לא חוטפים פה דבר תורה ושם איזה חסד... זה לא בר... אם עבודת ה' זה משהו רציני אז אמור להיות פה תכנית עבודה!! אני רוצה ללמוד כל יום שעה... שעתיים... שמונה... כל אחד לפי כוחו... אני רוצה להתפלל תפילת שחרית בכוונה מתחילה ועד סוף... אין פה יאלה קדיש... יאלה אמן... יש פה תפילת שחרית שלימה שיש בה בין הייתר עשרה קדישים...

אין פה לחטוף דבר תורה... יש פה תכנית רצינית של לימוד של שעה שעתיים... רק מה?? אם כבר אז כבר...

אם אפשר לחטוף עוד אז למה לא... אתה שואל למה לא?? סליחה... למה כן?? מה קרה?? היצר הטוב פתאום נכנס לתאבון... נחה עליו הרוח... והוא באורות?? **אז מה... שיתאפק...** בדיוק כמו שהיצר הרע הרבה פעמים רוצה משהו ואני שולח את היצר הטוב להרגיע אותו: חמודי... אני מבין אותך... אתה רוצה... אבל עכשיו זה לא קשור... אז גם ליצר הטוב מותר לשמוע את זה לפעמים... אני בעד סטטוס קוו!!! ליצר הטוב גם מותר להתאפק לפעמים...

אתה מבין לביד... אין לי התנגדות לחטוף מצוות... הלוואי... כמה שיותר... אבל תבדוק טוב מה זה גורם לך!!! אם זה נהפך להיות מין כזה נקר כזה שכל מודעה ברחוב שרוצה להוציא ממך כסף זה יצה"ר... וכל רגע של הפוגה מתורגמת ליצה"ר שמבטל אותך מתורה... יש לזה מחיר!!!

בן אדם לא יכול לחיות ככה לאורך ימים... יום אחד מישהו פה יקבל בעיטה... והבעיטה הזו לא מגיעה ליצר הטוב... כי הוא לא נודניק!!!

היצר הטוב רוצה ממך לבנות מולו מערכת חיים שלימה!! בא... בא תחליט מה אתה... תחליט שאתה אדם ערכי שרוצה לקבוע עיתים לתורה... כמה? שעה ביום?? זה האפשרויות שלך?? אין בעיה!! אז זהו!! הלכנו על זה... ותהיה עקבי בזה... תבא כל יום!! אה... לא הלכת ללמוד?? כאן זה באמת אחד אפס לטובת היצה"ר... אחרי חודשיים אתה חושב שאפשר להוסיף עוד... בא נדבר על זה... אבל זה לא עובד עם יאלה דבר תורה... יאלה קדיש... וכל רגע מלחמות יצה"ר ויצה"ר...

עכשיו!!! כאן המקום להסתייג!! יש מקומות שהגישה הזו של היאלה מצוה... ויאלה דבר תורה... זן כן גישה נכונה... איפה??

זה נכון אצל יהודי רחוק ופשוט... שכל היום הוא מנותק לגמרי מיידישיקייט!! חי חיי חולין... אחד כזה שאפילו שעה של קביעת עיתים לתורה הוא לא הסכים לפרגן לנשמה שלו... כזה אחד... כשהוא סו"ס מעלה אותי החרדי לרכב שלו... הוא אומר לי: יאלה דבר תורה... בא נחטוף כמה מילים תורה... איזה יופי... איזה קדושה ברכב שלי...

אחד כזה שאין לו שום תכנית מסודרת של מעשר כספים... אפילו אחוז מנכסיו הוא לא מוכן לתת לצדקה... הוא זה שעובר ליד עמוד חשמל ויאלה... בא ניתן צדקה... הוא זה שמגיע לרמזור ועומד שם איזה קבצן (ספק סודני ספק ערבי) כאן יאלה בא נרחם לו... בא נלך על הקטע הטוב... "יום המעשים הטובים..." נחטוף עוד מעשה טוב... שיהיה לנשמה... בן אדם כזה שלא עושה כלום עם חיי הנצח שלו... הוא בצדק נמצא במצב של חוסר נעימות מול המצפון שלו... הוא צריך באמת לחטוף פה ושם זכויות... לא זיק ל... אחרת באמת הוא לא מצדיק את קיומו... אבל מי שיש לו תכנית מסודרת מול היצר הטוב שלו... אז אנא... אל תהפוך את היצר הטוב לאחד שנותנים לו אצבע והוא רוצה לקחת את כל היד... אל תעשה ממנו נודניק!!! לשניכם זה לא עושה טוב...

ואם כבר... אז עוד התיאור... אם אתה אחד כזה שמגיע בסוף פסוקי דזמרה ויוצא באשרי ובא לציון... לא נהגת לגמרי כשורה!!! אחרי שלא נוח לך עם עצמך ואתה יודע שחסר לך כמה קדישים... אז כבר בלאו הכי אתה חולף ליד בית כנסת ועוד רגע הולך להיות פה קדיש... אז יאלה... הנה הזדמנות להשלים קדיש שלא ענית בשחרית... (וגם לא בטוח שמגיע לך להרגיש טוב עם זה...) אבל לו יצויר שהחלטתי שאני כעת תופס חיזוק בתפילה ובאיש"ר ונשאר מתחילת התפילה עד סוף התפילה... והנה ב"ה סיימתי תפילה רצינית מתחילה ועד הסוף וכעת אני בא לצאת מבית הכנסת... ובדיוק עוד שתי דקות יש פה קדיש... ואני כבר בשוונג של החיזוק... אז יאלה... אם עלינו כבר על הגל... אז בא נלך על זה עד הסוף... אז בא נשאר גם לקדושה ולמודים של המנין הבא...

תשמע לי: עם יד על הלב!! פרנציפ לא הייתי שש על זה!! לא הייתי אומר לך לברוח מבית הכנסת... (אם יש כעת קדיש בלאו הכי... אז למה לא) אבל אם זה כרוך בששים שניות של המתנה ונניח שהמתנה הזו מעצבנת אותך... **אני ממליץ לך לצאת**... אדרבה... תחמיא לעצמך ותגיד לעצמך... כל הכבוד לי... התפללתי את כל התפילה וזה המון! ועל הדרך תקרוץ ליצר הרע ותגיד לו: זה בשבילך... תהיה רגוע... לא שכחתי אותך לגמרי... אני לא הולך לחסל אותך... איך אומרים היום: **לא הלכה לך המדינה**...

עכשיו: שלא תבין... ושלא תגיד שלא אמרת! אם קמת היום על רגל ימין... ואתה ב"קטע טוב" ובא לך לחטוף מצוות ומעשים טובים... אתה מיוזמתך אוהב לחפש קדישים ומחפש לעשות חסד וצדקה... הלוואי... ירבו כמותך בישראל רק אל תכניס את ההסלמה של היצר הטוב והיצר הרע שם... אם נדבה אותך ורוחך ואתה אוהב ברכת הכהנים או אתה רוצה לחטוף חסד... בורר שזה נפלא!! אבל אנא, תעשה את זה מיוזמה אישית ואל תכניס מאבקך רוח ובורר שם... אנתנו צריכים לשמוח כוח למלחמות משמעותיות יותר בין יצר טוב ליצר הרע... **למייעשה:** מה שנכתב כאן זה בגדול עיקר ההתעלות והכבדת דרך שאדם אמור להתקדם לאורך השנים!!! כשהייתי בחור צעיר... רגע אחד עשיתי ביטול תורה ואח"כ לא... ואח"כ שוב דיברתי דקה דברים בטלים ואכלתי את הלב ובצדק! כי זה דברים בטלים... אבל עם השנים זה נהיה יותר ממוסד!! כשאני מחליט ללמוד אז אני לומד וזהו!! אני שם!! וכשאני בוחר ללמוד בריפיון... אז אני חתיכת בטלה... אותו דבר בלשה"ר... כשהייתי בחור... רגע אחד דיברתי לשה"ר ורגע אחד התגברתי... וזה קשה!! אתה רגע נכשל ורגע מתגבר... אבל עם הזמן זה נהיה ממוסד!!! הייתה תקופה שבחרתי לאהוב כל יהודי ולראות את המעלות שלו וממילא כמעט ולא נכשלתי בלשה"ר וברגע שבחרתי להיות מבקר המדינה חזרתי להתמודד עם דילטוריה... התפילה שלנו זה לחתור כמה שיותר **לתכנית חיים** של בחירה בטוב... ולא להסתפק בנשנושים ובמחטפים... כי זה יכול להחזיק מעמד...